

N:r 6.

Ansvarig utgivare:
P. WALDENSTRÖM

Den 22 mars 1908

Pris pr år:
På posten ..... kr. 1.50
På Expeditionen » 1.25

67 årg.

Innehåll: Pauli brev till den kristna församlingen i Efesus, av P. W. — Till ledning vid bibelstudium och bibelsamtal, av P. W. — Aug. Petersson, av Gust. Mosesson (med illustr.). — De gamla. — Verka Guds verk, av S. Petersen. — Från Expeditionen. — Uppmuntringssång. — Från verksamhetsfältet. — Verksamheten i Lappland. — Från andra läger. — Annonser.

Pauli brev till den kristna församlingen i Efesus.

Han har utvalt oss i honom före världens grundläggning, att vi skulle vara heliga och fläckfria inför honom, havande i kärlek förutbestämt oss till barnskap hos sig genom Jesus Kristus, enligt sin viljas välbehag. Ef. 1: 4, 5.

Han har utvalt oss, att vi skola vara heliga och fläckfria inför honom, tillägger aposteln ytterligare. Han har icke utvalt oss på det sätt, att han lämnar oss kvar i våra synder, men ändå bestämt, att vi skola vara arvingar till den eviga härligheten. Nej, han har uttagit de sina från världen och därmed även uttagit dem från syndens och satans våld samt gjort dem till heliga människor. Han har förlåtit dem deras synder och utplånat hela deras syndaskuld. Han har givit dem ett nytt, heligt, rättfärdigt sinne, ett sådant sinne, som liknar hans eget. Därigenom äro de heliga.

Uti den tredje trosartikeln står det: Jag tror på en helig, allmänlig kyrka, de heligas samfund... Detta de heligas samfund är utvalt från världen att tillhöra Gud, och dess medlemmar äro omskapade, så att de kunna tillhöra Gud och i sanning kallas heliga. Var nu någon är i Kristus, så är han en ny skapelse, säger Paulus (2 Kor. 5: 17). I Kol. 3: 12 kallar han dem Guds »utkorade», eller »utvalda helgon». Och de äro i sanning heliga. De hava ett annat sinne än världens sinne. Det är en annan ande, som bor i dem, än den

som bor i världen. Det är Kristi ande. Och den som icke har Kristi ande, han hör honom icke till. Det är en orubblig sanning. Och varje tanke på att kunna tillhöra Kristus utan att ha Kristi ande är en förvillelse.

Men Paulus säger icke blott: vi skola vara heliga utan ock fläckfria. I himlarnas rike kommer ingenting in, som är orent. Därför går hela Guds andes arbete med de troendes uppfostran därpå ut, att de skola bli alltigenom heliga och fläckfria, så att de äro fullkomligt lika Herren Jesus. Såsom Paulus säger i 1 Tess. 5: 23. Men fridens Gud själv helge eder till hela eder varelse, och *hela eder ande, själ och kropp* varde behållna ostraffliga vid vår Herre Jesu Kristi tillkommelse.

Detta Andens arbete är ett arbete, som icke sker på en gång. När en människa varit sjuk, går det åt en tid för henne att tillfriskna. Hon blir icke frisk med ens. Men när sjukdomen bryter sig, såsom man säger, då är *dödens fara* överstånden. Men *frisk* är hon icke. Till dess hon blir fullt frisk, kallas hon konvalescent. På samma sätt äro de troende konvalescenter i andlig mening, och den helige Andes arbete går ut därpå, att han må mer och mer rena dem från all köttets och andens besmittelse, tills de äro fullkomligt återställda.

Det är därför mycket viktigt, att de, som genom tron äro i Jesus Kristus, vinnlägga sig om helgelse, så att de bli mer och mer ödmjuka, gudfruktiga och rättfärdiga, så att de bli mer och mer trogna i det, som Gud satt dem till i denna värld. Det är viktigt, att de

bliva mer och mer Kristuslika och i alla avseenden mer och mer kraftiga till att övervinna synden och varje frestelse. Korteligen, det är viktigt, att de måtte växa upp till honom, som är huvudet, Kristus, såsom aposteln säger i Ef. 4: 15. Ja, dithän syftar den uppfostran, den helige Ande giver oss. Och det målet skall vinnas. När vi bli troende, ha vi blott begynt, vi ha ännu icke slutat. Vi ha *beträtt den väg*, som leder till frälsning, men vi ha ännu icke vunnit frälsningen. Den som *håller ut intill änden*, han skall bli frälst, säger Jesus (Matt. 10: 22).

Frälsaren uppmanar oss därför, att vi skola vinnlägga oss om den mat, som förblir till evigt lif (Joh. 6). Och aposteln Paulus säger: Verken med fruktan och bävan eder frälsning (Fil. 2: 12). Herren vill icke, att vi skola somna eller tänka, att vi nu ingenting mera ha att göra, emedan det är Gud, som verkar allting. Nej, för ingen del. Sedan Gud i Kristus gjort oss levande, så vill han, att vi skola arbeta och vinnlägga oss om att bli mer och mer helgade till hela vår varelse och umgängelse. Annars vore ju alla de förmaningar, som Guds ord ställer till oss, meningslösa. Gud talar till oss såsom till *andligen levande människor* och visar, att det kommer väsentligen an på oss själva, i vad mån vi skola växa till i helgelse. Och huru olika äro icke de troende i detta stycke! Därför förmanar Skriften oss att bruka allt, vad som kan befördra, och undvika allt, som kan hindra vår helgelse.

Må Herren hjälpa oss, att det icke stannar vid, att vi blott **veta** detta. När frälsaren talade vid sina lärjungar, sedan han tvagit deras fötter, säger han: Om I veten detta, salige ären I, om I gören det (Joh. 13). Han säger icke: Salige ären I, om I **veten**, utan om I **gören**. Om vi icke göra, det vi veta, så vore det bättre för oss att icke veta det. Ty den, som vet Guds vilja och icke handlar därefter, är mer straffvärd än den, som icke vet hans vilja.

Aposteln säger, att vi skola vara heliga och fläckfria *inför honom*.

Att vara fläckfria inför människor, det är något annat. Jesus var fläckfri inför Gud, men icke inför människor. Inför människor betraktades han såsom en försmädare och en lagens förtrampare, ja så brottslig, att han måste dö. Johannes Döparen likaså. Apostlarna voro även räknade såsom skadedjur, men inför Gud voro de heliga och fläckfria. Ofta måste de bryta den borgerliga lagen för att lyda Gud. De voro då brottsliga inför människor men rättfärdiga inför Gud. Det kan hända även i våra dagar, att mänsklig lag och Guds lag stå i strid med varandra. Om en kristen bryter den förra för att lyda den senare, så är han brottslig inför människor men inför Gud helig och fläckfri.

Å andra sidan kan en människa vara rättfärdig inför människor, om hon än är aldrig så oren inför Gud. Den värsta girigbuk kan vara rättfärdig inför den mänskliga lagen, under det att han är en styggelse inför Gud. Om du har alla människors beröm och namn om dig att vara den redbaraste person, som någonsin trampat Guds gröna jord, så är det därför icke sagt, att du är helig och fläckfri inför Gud. Detta kan du icke bli

annat än genom tron på Jesus Kristus. Därför säger ju aposteln här, att Gud utvalt oss *i Kristus Jesus*, på det att vi skola vara heliga och fläckfria inför honom.

Men aposteln fortsätter: *Han har i kärlek förut bestämt oss till barnskap hos sig genom Jesus Kristus*. Märk, att det är oss, alla på Jesus troende, som han har utvalt till att vara hans barn. Och det är *han själv*, som har gjort det. Det är således icke en förmåtenhet, när de, som tro på Jesus, förlita sig på, att de äro Guds barn. Byggde de på sin egen fromhet, vore det förmåtenhet. Men nu vore det förmåtet att tvivla. Därför, du som tror på Kristus, du skall veta och vara viss, att Gud själv har förut bestämt dig till barnskap hos *sig*, icke hos någon annan.

Att vara Guds barn är det högsta, som kan tänkas näst det att vara Gud. Att vara konungens barn är det högsta, man kan vara, näst det att vara konung. Alla ämbets- och äretitlar äro i jämförelse därmed ingenting. Alla grevar och excellenser måste gå till vänster om konungens barn. På samma sätt äro alla, som tro på Kristus, Guds barn, och detta är det högsta, som någon kan vara. Det är också det enda, som alla kunna bli. Icke alla kunna bli kejsare och konungar, landshöfdingar, ämbetsmän, bönder eller tjänare, men alla kunna bli Guds barn. Är det inte märkvärdigt, att just det, som är det allra högsta, det är också det enda, som alla kunna bli, nämligen Guds barn genom tron på Jesus Kristus. Konungen kan bli det, och den allra enklaste torpare kan blifva det. Den allra rikaste millionär kan bli det, och den eländigaste varelse på ett fattighus likaså. Ja, du och jag kunna bli och vara det.

Gud har förut bestämt oss till barnskap hos *sig genom Jesus Kristus*. Det är icke vi som bestämt detta, icke heller någon annan varelse i himmelen eller på jorden, utan Gud, den allsmäktige, den evige själv. Och genom Jesus har han gjort det. Märk, huru flitigt aposteln upprepar detta: *i Kristus Jesus och genom Kristus Jesus*. Utan eller utom Kristus Jesus kan icke vara något tal om barnskap eller frälsning.

Och vad var det, som bevekade Gud att utvalja oss till barnskap? Jo *hans kärlek*, ingenting annat. Han älskade oss, därför gjorde han det. Han gjorde det, *enligt sin viljas välbehag*, säger aposteln, icke enligt någon föreskrift. Han ville det, han kände behov därav, och detta därför, att han var kärleken. Och så har det skett.

Tänk vilken bild av Gud detta är. Visserligen må vi tacka vår Herre Gud och glädjas däröver, att vi få vara hans barn. Huru mycken salighet försaka icke de, som kunde vara Guds barn, men som irra främmande, borta i främlingslandet, och fördärva sig själva genom synd och orättfärdighet.

Må Gud hjälpa oss allesammans, att vi må bli riktigt kloka och taga vara på det, som är oss givet i Jesus Kristus, och att alla, som tro på honom, må bli mer orubbliga i tron samt mer brinnande i kärleken samt i nitalskan att på hvarje sätt förhållas sin Gud och sin Frälsare.

Rom. 1: 18.

v. 18. *Guds vrede* är den egenskapen, att Gud vredgas. Emedan Gud är helig, måste han älska det goda och hata det onda. Varje helig människa hatar ock det onda, och detta hat är djupare, i samma mån som hon är helig och älskar det goda. Den, som icke hatar det onda, är icke helig.

Märk här, huru viktigt det är att göra skillnad mellan synden och syndaren. Gud älskar den syndiga *människan* men hatar *synden* hos henne. Jämför en faders förhållande i detta avseende till barnen och deras synder. Allt tal om syndares frälsning från synden innebär en skillnad mellan syndaren, som frälsas, och synden, som han frälsas ifrån.

Guds hat till det onda yttrar sig i vrede. Guds vrede är en helig nitälskan mot synden. Att den är helig visar sig däri, att den är förenad med nitälskan för den syndiges frälsning. Ohelig däremot är den *personliga* vreden, som visserligen väckes av synden, men som söker den syndiges fördärv eller skada. En bild: en sann nykterhetsvän hatar dryckenskap men älskar drinkaren och nitälskar för hans frälsning från dryckenskapen.

Guds vrede uppenbarar sig i *straffdomar*. Därför kallas stundom äfven straffdomarna i bibeln för Guds vrede. Läs Matt. 3: 7, 1 Tess. 1: 10. Och straffdomarna träffade människor, som göra det onda.

Ogudaktighet består däri, att människan icke frågar efter Gud, *orättfärdighet* består däri, att hon vill och gör det som strider emot Guds vilja. De ogudaktiga *hålla tillbaka* sanningen. De hata sanningen. Läs Joh. 3: 20, 7: 7. Exempel ur det dagliga livet nu. De hålla sanningen tillbaka i *orättfärdighet*: deras orättfärdighet är liksom ett fängelse, där de stänga in henne. De försöka att *tolka bort de Guds ord, som de icke vilja lyda*.

v. 19. Guds vrede träffar dem med all rätt, emedan de icke syndat ovetande, ty Gud har uppenbarat sig för dem. Uppenbarelsen av Gud medför ansvar. I samma mån som uppenbarelsen är klar och tydlig, i samma mån är ansvaret stort. Därför har hedningen mindre ansvar än juden, och juden mindre ansvar än den kristne. Läs kap. 2: 9, 10. Och alla folk hava *någon* uppenbarelse av Gud. Om den uppenbarelse, som hedningarna hava, handlar nästa vers.

v. 20. Gud är osynlig till sitt väsende men synlig i sina verk. Och detta ända från världens skapelse. I denna skapelse framträder först hans *allmakt*, men sedan även hans övriga gudomliga egenskaper: hans vishet, godhet, allestädesnärvaro o. s. v.

Om människan blott betraktar hans *gärningar* och *besinnar*, vad de vittna om, så skall hon inse, att det måste finnas en allsmäktig, vis, rättfärdig Gud. De skapade verken tala ett språk, som höres överallt. Läs Ps. 19: 1—5.

Därför äro alla utan ursäkt. Om hednafolken —

och på dem tänker Paulus här — vore utan all uppenbarelse och utan all kunskap om Gud, då vore de också utan ansvar. Då kunde de ursäktas sig. Men nu icke så.

v. 21. Ty nu känna de Gud, om än ofullkomligt. Men de ha icke *förhärligat, prisat, upphöjt* honom såsom Gud (läs Ps. 104) utan i stället föraktat och vanärat honom. De ha icke tackat honom för det goda, som han givit dem. Det skulle de ha gjort dels i ord dels genom ett rätt bruk av hans gåvor. Men nu ha de aldrig erkänt och tackat utan tvärtom missbrukat hans gåvor. Exempel ur det dagliga livet hos oss på sådan otacksamhet, då människor till frosseri och dryckenskap missbruka de gåvor, som Gud givit till deras livsuppehälle. o. s. v.

De ha blifvit *fåfängliga i sina tankar*. Läs därom Apg. 14: 15, 17: 29 f., 19: 26 f., Ps. 115: 4—7, Es. 44: 14—19.

Deras oförnuftiga hjärta har blifvit mörkt. Att vända sitt hjärta från Gud och leva i synd är *oförnuft*. Att tro på Gud, älska Gud, lyda Gud, tjäna och förhärliga Gud, det är *sunt förnuft*. Ogudaktigheten i hjärtat för-mörkar även förståndet, gudaktigheten gör även förståndet ljust. Erfarenhetens vittnesbörd. Läs Ps. 19: 6 f.

v. 22. Men de som sålunda äro oförnuftiga, de mena, att de äro visa, och le åt de gudfruktiga, såsom vore dessa utan förnuft. Huru det är nu? Men det visar, att de blifvit dårar. Skriften talar ofta om *dårar*, men menar därmed aldrig, såsom vi, *sinnesrubbade* människor utan *ogudaktiga*. Ty att vara gudlös och leva i synd är höjden av all dårskap. Gudsfruktan däremot är vishetens begynnelse (Ps. 111: 10) och vishetens krona (Syr.). Läs 1 Kor. 1: 20—25.

v. 23. Huru hedningarnas oförnuft visar sig. Läs 2 Kon. 17: 29, Jer. 2: 11, Ps. 106: 20 f. De hava utbytt den sanne guden mot falska gudar, som likna människor, fåglar, fyrfota och krälände djur. Romarnes och grekernas gudar voro bilder av människor. Läs Apg. 14: 11 f. Egypterna dyrkade fåglar, oxar och ormar. De nuvarande naturfolken dyrka även djur såsom gudar. Så är t. ex. Kinas förnämste gud en drake, Siams en vit elefant.

P. W.

Aug. Petersson †.

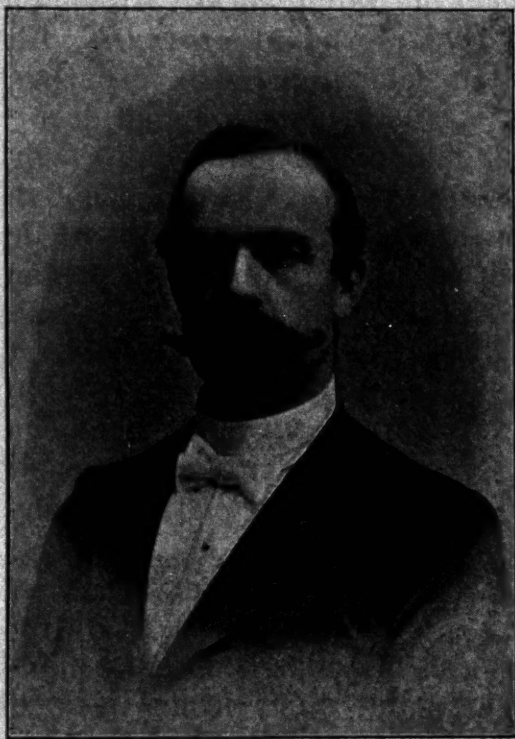
Det är ett välkänt och älskat namn, som döds-märket står vid i dag. August Petersson var väl ej så gammal, att han var med, då Missionsförbundet bildades, men från mitten av 1880-talet har han intagit ett bemärkt och aktat rum bland våra rikast utrustade och mest trogna bröder.

Var och en, som stått honom nära, vet, att hans begåvning var stor. Det röjde sig snart vid våra konferenser och möten, där han var med och deltog, att han i fråga om tankens klarhet och framställningssättets reda stod i allra främsta ledet. Snabb och skarp var han i repliken. Han hade lätt för att uttrycka sig och var en farlig motståndare i striden, men han älskade ej striden för dess egen skull, och då han tog upp den, var det för ett livsintresse. Och då satte han in allt. Med svartsjuk iver kämpade han för att den grundprincip, som Förbundet är byggt på, ej skulle frånträdas.

Men då Aug. Peterssons korta arbetsdag nu är slut, dröjer tanken ännu hellre vid vår broders trohet än vid hans begåvning, hur högt den än måste skattas.

Som fjortonårig gosse lovade han Frälsaren kärlek och lydnad, och det löftet svek han ej. Han gav sig helt åt honom. »När det är fråga om religiösa dogmer, då kan jag ej säga, att man skall tro allt eller intet, men när det gäller, huru jag i livet skall vara som kristen, då skall det vara allt eller intet», sade han till mig under sin sista sjukdom. Och vad Aug. Petersson var, det var han helt. Han visste, att Frälsaren kallat honom att predika evangelium och vårda hans församling, och denna sin kallelse var han obrottsligt trogen. Han hade lika mycken tid och lika varmt intresse för alla sina medlemmar. Under sin krafts dagar var han ofantligt uppburen som talare. Missionshuset i Uppsala

August Petersson.

var då överfullt. De funnos, som önskade se honom på en annan plats, men han stannade, där Kristus ställt honom. En långt bättre ekonomisk ställning erbjöds honom, om han ville lämna predikantkallet. Han sade nej. Någon förebrädde honom det och sade, att han skulle komma att ångra sig. »I så fall skall jag ej behöva anklaga mig för något ändå värre: att jag för vinnings skull lämnat den plats, som Frälsaren anvisat mig», var P:s svar.

Djupt i min själ ljuder ännu ett avskedsord, som han riktade till mig: »När jag är gången och du finner min plats tom, önskar jag, att du skall minnas mig som en, som i allt velat vara trogen och hålla ut till det sista». Ja, så skall han ihågkommas av alla, som kände honom. Aldrig svek han sanningens fana, aldrig sålde han sig. Stor var hans begåvning, större ändå hans trohet, rikt var hans förstånd, varmare dock hans hjärta.

Aug. Petersson föddes i Älfsbacka i Värmland av troende föräldrar den 12 nov. 1862. Han idkade som ung murareyrket, varjämte han förkunnade evangelium om Guds kärlek för små och stora. 1885—86 var han i Missionsskolan i Kristinehamn. Hans första predikoplatz var i Ransäter, varifrån han kom till Karlskoga. Till Västerås flyttade han 1890 och till Uppsala 1898. Överallt, där han var, gjorde han sig känd och värderad. I Uppsala var han sedan 1904 ledamot av stadsfullmäktige, och vid sista riksdagsmannavalet hade så när frikyrkopredikanten kommit att representera universitetsstaden. P. var två gånger gift. Han efterlämnar maka, f. Törnell, och fem barn.

Gust. Mosesson.

De gamla.

Det finnes en klass av människor ibland oss, vilken går under namnet »de gamla».

Man kan känna igen dem på deras fårade kinder och skrynkliga anleten, deras vita lockar, böjda rygg och långsamma gång. De luta mot graven, och de äro snart mogna för den store skördemannens vassa lie.

När man möter dessa gamla, kan man inte annat än känna deltagande med dem. De känna sig stundom mycket övergivna och ensamma i världen. Deras jämnåriga ha lämnat dem och deras barn, om de ha några, äro spridda kring hela världen. Där gå de gamla ut och in bland människorna nästan såsom främlingar.

Allting är så tyst och stilla. Allt påminner om den bleka hösten med dess gulnade blad och kyliga vindar. Snart ringa kyrkklockorna, och stoftet efter gamla farmor bäres ut till den sista vilan.

Var vänlig mot de gamla! Strö blommor på deras tunga stig! Gör livet behagligt för dem, på det de aldrig må känna sig ensamma. Säg aldrig att de äro i vägen, utan låt dem alltid känna värmen av din kärleks solsken.

Hjälp dem att leva lyckliga och hjälp dem att dö lyckliga. Just nu äro vi i tillfälle att göra dem gott; men vi måste skynda oss, ty snart skola de gamla gå ifrån oss för alltid.

Ingen behöver så väl vänlighet och kärlek som just de gamla. Må det därför vara vår ständiga strävan att vinna de gamla för Jesus och himmelen, därest de ännu gå borta från Herren.

Hur smärtsamt vore det icke att tänka, att de kära gamla skulle gå ned i sin grav utan Gud och utan hopp för evigheten.

Älska de gamla! Snart äro de icke mera. Snart bäras de bort och gömmas i den tysta mullen.

Verka Guds verk.

Evangelium behöver icke blott nya åhörare, det behöver bliva nytt för dem, som höra det. Både predikanter och åhörare känna ofta detta. Men man frestar lätt varandra in på orätta vägar för att få det nytt. Man späder ut det med tidens tankar, kryddar det med sådant, som smeker örat, och begär ofta det otroliga ifråga om »spännande framställning». Allt sådant är gottköpsmedel till förnyande av det gamla budskapet.

Det skall förnyas för oss genom arbete.

Evangelium driver till arbete, och det upplåter icke sina rikedomar utan genom arbete.

Det är en rättfärdig Guds straff, att där man fortfarande att höra evangelium utan att gå in i arbetet, där tillsluter evangelium sina rikedomar i stället för att upplåta dem. Men där man genom arbetet kommer in i den räddande kärlekens sorger, där upplåta dessa sorger nya och åter nya rum i Guds kärleks djup — och varje rum är fyllt av nya förråd av Kristi uppståndelses kraft.

S. Petersen.

Stadgeändrings- förslag. Just nu i dagarna utsändes till alla föreningar och församlingar, som äro anslutna till Missionsförbundet, ett meddelande från styrelsen rörande några föreslagna ändringar av stadgarna. Om det genom feladressering eller av annan orsak skulle på något ställe utebliva, så skall expeditionen genast vid upplysning därom sända nytt exemplar.

Stor gåva till missionen. En dag under innevarande månad blev Svenska Missionsförbundets sekreterare kallad att gå till ett av hotellen i Stockholm för att av en missionsvän mottaga en penningssumma för missionen. Han förmodade, att han skulle få omkring ett tusen, men han fick *tio tusen* kronor. Svenska Missionsförbundet har behov av att i tron se upp till Gud för att få medel för de stora, löpande och ständigt växande utgifterna för de olika verksamhetsgrenarne i hemlandet och hednavärlden, men det behöver också med mycket allvar bedja Gud om tacksamhet, ödmjukhet och vishet att rätt och till Herrens ära förvalta det myckna, som nu anförtros åt detsamma.

De gå hem den ene efter den andre från verksamhetsfältet. När de ha slutat sitt arbete, gå de hem. För närvarande avlöser det ena dödsbudet det andra. Aug. Pettersson i Uppsala, E. Eriksson i Skaby, J. Uttke i Nyköping, C. Flodin i Stockholm m. fl. höra till dem, som Herren nyss hemkallat. Man hinner knappt hämta sig från den ena överraskningen, förrän en ny följer. Må Gud lära oss att vara flitiga i arbetet och redo för hemfärden!

I detta nummer införa vi bilden av Aug. Pettersson. I nästa nummer av Pietisten hoppas vi kunna meddela något om J. Uttke och C. Flodin.

Uppmuntringssång.

Anm. Då min hustru härom dagen letade i mina gamla papper, fann hon följande sång, som enligt dateringen nu är mer än 50 år gammal. Och jag tänkte, att den möjligen kunde läsas med uppbyggelse.

*I handen vi taga
Varandra och draga
Förenade fram uppå himmelens stig:
Från världen oss skilja
För alltid vi vilja
Och komma, o Jesus, o Jesus, till dig!*

*Vi vägen anträda,
I harnesk oss kläda,
Oss väpna med sköld och med hjälm och med svärd;
Så klädde vi bida
Vår ovän och strida
Med Din hjälp mot Satan, mot kött och mot värld.*

*I träskan vi vada,
Bland törnen vi glada
Framtåga med jublande fröjd och med sång;
Ej kvalmiga töcknen,
Ej brännande öknar
Vår stridssång skall tysta och hämma vår gång.*

*Vi muntra varandra,
Bland klippor vi vandra
Med jubel; vi sky ej det brusande hav.
Står Du oss tillhanda,
Då skola vi landa
Hos Dig, ej vår farkost då skall gå i kvav.*

*Om solen klart skiner,
Om stormen starkt viner,
Det gör oss detsamma, ty icke ett steg
Vi tänka att vika,
Ej fanan vi svika,
Bland oss ej finns någon, som rädd är och feg.*

*På mossstupna hällen,
På ödsliga fjällen
Bland tistlar och nässlor ett muntert: »framåt!»
Skall stundligen skalla;
Ej låta vi falla
Vårt mod, när vi tåga på himmelens stråt.*

*På slippriga kanter
Av svindlande branter
Visst leder vår väg understundom oss här,
Men Jesus ledsagar
Oss nätter och dagar,
Han alltid vårt värn och vår skyddare är.*

*Vill satan oss fälla,
Försåt för oss ställa,
Och skulle han oss överrumpla ibland,
Till Dig vi oss vända
O Jesus, och sända
Ett bud, att du måtte oss räcka din hand.*

*Så har det ej fara,
Du vill oss försvara;
Ej vill Du oss lämna — säg! är det ej så? —
Du vill oss visst pröva,
Men från dig bortröva
Du tillåter satan väl icke ändå?*

*På dig vi förtröste,
Som nådigt förlöste
Oss, arma, från syndens och djävulens råd.
Bistå oss i striden!
Och eviga friden
Till sist Du oss skänke, o Jesus, av nåd!*

*Nej, lyckligen hamna
Vi skola. Oss famna
Du skall i Ditt sköte, o Jesus, en gång!
Då hjärta och tunga
Dig skola lovsjunga
Med änglarnas kor i evinnerlig sång!*

Kalmar d. 27 mars 1858.

P. W.

Alnö brödräfsamling firade söndagen den 23 febr. sin 27:de årshögtid.

Efter ett kort hälsningstal föredrogs årsberättelsen, varav framgick, att församlingen räknar 138 medlemmar. Ur revisionsberättelsen, som föredrogs av ordföranden, J. Th. Kron, framgick, att församlingen haft en inkomst av kr. 2,096: 50. Därav ha kr. 364: 45 lämnats till yttre mission.

Helsingborg. En livlig andlig rörelse pågår inom Helsingborgs Betanieförening. Första veckan i mars höllos möten varje afton, ledda av pastor August Polson från Amerika. Mycket folk samlades, och många både äldre och yngre bekände sig komma till tro på Gud. Mötena fortsattes och omfattas med varmt intresse.

Jönköping. *Evangelistkursen* i Immanuelskyrkan i Jönköping besöktes av omkring 20 deltagare. Kursens ledare äro distriktsföreståndare W. Wallden och predikant A. Ohldén.

Jönköpings stads missionsförening räknade vid års skiftet 1,020 medlemmar. Inkomsterna ha under år 1907 uppgått till 24,906 kr., utgifterna till 23,151 kr.

Ljusdal. Ljusdals kristna ungdomsförening firade sitt årsmöte den 8 mars. Mötet började kl. 11 f. m. och fortsatte även på eftermiddagen. Föredrag höllos av Hj. Ekman, J. Selin och A. E. Kärne. Föredragen voro varma, innerliga och praktiska.

Folkskollärare A. J. Hydén meddelade åtskilligt från föreningens verksamhet, varav framgick, att Guds rika nåd och välsignelse varit med i arbetet.

Lund. Allians-, väckelse- och bönemöten hava pågått i Lund under senare delen av februari månad. Förutom inbjudaren, Betania ungdomsförening, deltog ungdomsföreningarna i de på platsen verkande baptist- och metodistförsamlingarna i mötena. Talarne från de olika församlingarna framburo ordet med kraft och värme. En gemensam musik- och sångkör medverkade också. Herren kom med sin välsignelse, så att flera själar fingo frid. Några av de besökande blevo djupt berörda av Guds Ande, och de troende blevo uppvärmda och styrkta i tron.

Stumsnäs. Tjugufemårsjubileum firade Stumsnäs friförsamling söndagen den 1 mars. Som talare vid den talrikt besökta festen medverkade predikanterna D. O. Hansson, A. Nordgren och Sjöberg, den senare från vilohemmet i Rättvik. Föreståndare K. O. Persson lämnade en redogörelse över 25-årsperioden. En framstående banbrytare under församlingens första tid var den nu avlidne G. And. Olsson.

Stockholm. Till organist och sångledare i Immanuelskyrkan efter C. Bohlin har valts direktör Edv

Westerberg, vilken efter dir. C. Bohlins afgång uppehållit organistbetattningen.

Säfsjö. Predikant O. G. Tinglöf i Säfsjö har blivit kallad till Beverly, Mass., efter Palmgren, som flyttat till Quincy, Mass. Broder Tinglöf kommer troligen att antaga kallelsen.

Vara. Predikant- och församlingstjänaremöte hölls i Vara den 18 och 19 sistlidne februari. Omkring ett tjugotal predikanter och församlingstjänare voro närvarande. Flera viktiga läro- och församlingsfrågor behandlades. På kvällarna predikades gott och uppbyggligt av flere bröder.

Glädjande är att se, att de få missionsvännerna i Vara fått till stånd ett vackert missionshus samt att den fria andliga verksamheten går framåt även där.

Tofta. *Norra Upplands kretsforening* höll sitt halvårsmöte i Tofta den 29 febr. och den 1 mars.

Efter bön och bibelläsning behandlades frågan: Huru skall man förhålla sig mot missionärer tillhörande annat samfund, som utan föregående förfrågan anmäla sin ankomst? Meningsutbytet blev kort. Man uttalade den önskan, att missionärer, som tillhöra ett annat missions-sällskap, böra i god tid skriva till det ställe, de vilja besöka, och fråga, om det är lämpligt att besöka platsen, och icke, som vanligen sker, endast meddela: Vi komma för att hålla föredrag och upptaga kollekt.

Nästa möte kommer att hållas i Marma den 10 och 11 oktober.

Verksamheten i Lappland.

Ur brev från missionär J. Öman, Gunnarn, anföras följande:

Som vi förut meddelat, hava vi två missionshusbyggen inom Stensele socken »på våra händer», det ena här i Gunnarn och det andra i Stensele kyrkoby. Huset här i byn hoppas vi få inviga till sommaren, och för huset i Stensele ha vi framforslat virke, varförutom vi fått fördelaktigt köp på en mycket präktig tomt. Uppförandet av detta senare hus börjar på allvar till sommaren.

För att om möjligt stärka den mycket svaga byggnadskassan för huset i Stensele gävo vi ut jultidningen Juolaaiken (i juletid). Försäljningen av denna tidning har emellertid ej gått så bra, som vi hoppades. Vi ha omkring 3,000 ex. osålda. Men få vi sälja även dessa, om ock till underpris, så få vi ett ganska avsevärt belopp för missionshuset ifråga. Om varje förening, som icke köpt den förr, skulle taga blott 10 ex. var, skulle vi snart få slut på den. Då 10 ex. tagas på en gång, lämna vi vart 11:te ex. gratis samt 50 % rabatt fraktfritt. Tages 50 ex. på en gång, lämna vi vart 6:te ex. fritt. Alltså fås 11 ex. för 3: 75 och 60 ex. för 18: 75, 1 ex. 50 öre. Det ursprungliga priset är 75 öre.

Ehuru vi tro, att denna tidning har sin mission att fylla, torde vi för vår del knappt kunna giva ut den nästa år, emedan tid och krafter icke räcka till, då vi

ha mycket annat krävande arbete att utföra. En förläggare har sagt sig vara villig övertaga förlagsrätten å den. För min del skulle jag helst se, att Sv. Missionsförbundet övertog den. Jag tror, att den då skulle komma att gå bra. Man kunde ju i så fall utbyta det lappska namnet mot det svenska.

I hopp om att missionsvännerna landet runt må göra något i nu antydda riktning för att befrämja missionen i Lappland, sända vi alla en hjärtlig brodershälsning.

Må vi vara överflödande i Herrens verk alltid!

Stensele. Den 1 sistlidne mars bildades en kristlig ungdoms- och missionsförening av missionären J. Öman i Skarfsjön, en större by inom Stensele socken. Tjugutvå medlemmar ingingo i föreningen. Inträdesavgiften bestämdes till 50 öre för man och 25 öre för kvinna. Må Gud i sin nåd välsigna och stadfästa denna nya trupp, sitt namn till ära och pris!

En troende kvinna, som håller söndagsskola på ett ställe i Lappland och från Missionsförbundets expedition fått några exemplar av Barnavännen, uttrycker sin tacksamhet därför och fortsätter: »Ja, bedjen för mig och mitt stora arbete i hem och söndagsskola. Ni skall tro, att vi ha mycket roligt ibland, när jag håller söndagsskola i vårt lilla kök. Då sköter min man vår lilla tretton veckor gamla Hillevi, och de andra små sitta stilla. Ja, låt oss se bort från allt närvarande och blicka uppåt mot målet».

Den ifrågavarande kvinnan har själv 9 minderåriga barn att vårda. Och då hon med glädje kan lägga söndagsskolverksamheten till sitt övriga arbete, så må det vara ett uppmuntrande exempel.

Svenska kyrkan.

Blasieholmskyrkostiftelsens styrelse har till predikant i Blasieholmskyrkan kallat pastorsadjunkten i Katarina Sam. Thysell. Pastor Thysell är född 1877. Han är en varmhjärtad kristen och begåvad andlig talare.

Fosterlandsstiftelsen.

— *Fröken Anna Bauer*, född i Malmö 1880, utsändes sistliden höst av Fosterlandsstiftelsen till Chindwara i Indien. Hon skall underhålla sig själv och sålunda utgiva både sig själv och sin egendom för Herren.

— I Harrai har en ny missionsstation blivit grundlagd av pastor Enok Hedberg och hans fru. Denna plats är belägen i Indiens centralprovinser.

K. F. U. M.

— Från Kristliga Föreningen av Unge Män i Berlin meddela vi följande ganska talande siffror.

Det är icke litet, som redan uträttats inom Berlinföreningen. Siffror utgöra ju en alltför ofullkomlig gradmätare därav, men några sådana uppgifter torde dock giva någon föreställning om detta arbete. Under de gångna åren ha 18,000 unge män (18 år och därutöver) tillhört föreningen såsom medlemmar. För närvarande uppgår antalet av dessa till 1,200, vartill komma 355 medlemmar av Ynglingaavdelningen (5,000 under årens lopp) och 640 av gossavdelningen. 1884 uppgick antalet besökande å lokalen till 37,200, 1895 till 100,700, 1906 till 130,000. Matserveringen hade 1884 en omsättning av 725 kr., 1895 av 16,198 kr. och 1906 av 32,039 kr. Under senaste året utdelades 230,000 traktater och inbjudningskort. Kanske allra märkligast är, att 180 medlemmar ingått i missionsarbete dels som missionärer i egentlig mening (79) dels som K. F. U. M.-sekreterare, diakoner eller i andra uppgifter i samband med den inre missionen. Detta är ett rikt resultat av ett troget, av bön buret arbete.

Svenska Missionsförbundet i Amerika.

— *En stor högtidsdag.* Missionsförsamlingen i Englewood, 59th sts. Chicago, hade nyligen glädjen att intaga och hälsa välkomna icke mindre än 47 nya medlemmar. De flesta av dem äro nyligen till Gud omvända svenskar, vilka under den rikt välsignade böneveckan inom församlingen blivit frälsta.

Baptistsamfundet.

— Den 29 augusti—3 september komma Europas baptistsamfund att hålla kongress i Berlin. På programmet för densamma äro flere svenska predikanter upptagna bland dem, vilka uppträda och hålla föredrag vid konferensen.

— Av den nu samlade statistiken framgår, att Svenska baptistsamfundet den 1 jan. detta år räknade 48,166 medlemmar, fördelade i 591 församlingar och 21 distriktsföreningar. Samma dato förlidet år voro respektive siffror 46,167, 589 och 20. 7 nya församlingar bildades. Under gångna året erhöill samfundet sålunda en ren tillökning i numerär på 1,999 medlemmar. Predikanternas antal uppgives till 904. Inom 1,061 söndagsskolor erhöillo 54,550 barn undervisning av 4,281 lärare. Kapellens antal uppgives till 472.

Metodistsamfundet.

— I Mönsterås har församlingen därstädes hållit bönemöten varje afton under fem veckors tid. Många ha böjt sig för Herren, anropat honom om nåd och fuhnit frid med Gud, meddelar »Svenska Sändebudet».

— I Hangö ha en rad väckelsemöten hållits, vilka varit till stor välsignelse och under vilka flere personer blivit omvända till Gud.

Frälsningsarmén.

— Under Frälsningsarméns försakelsevecka 1907 insamlades kronor 89,271: 64.

Smålands och Östergötlands Predikantförbund håller sitt årsmöte i Mönsterås onsdagen och torsdagen den 29 och 30 april.

För erhållande av logis under mötet tillskriv i god tid predikanten F. Hellström, *Mönsterås*.

Frågor och överläggningsämnen insändas före den 1 april till undertecknad under adress *Jönköping*.

A. Ohldén.

Västerbottens Ansgarilförening håller årskonferens i Hörnsjö missionshus lördagen den 18 april, då styrelsen och ombud från anslutna föreningar sammanträda kl. 4 e. m.

De föreningar, som vilja ansluta sig till Ansgarilföreningen, böra före konferensens början till undertecknad därom lämna ansökan.

Offentligt möte börjar i missionshuset påskdagen kl. 11 f. m., varvid utom föreningens predikanter distriktsföreståndare L. A. Holmström kommer att medverka.

And. Bergfors.

Predikantmöte för predikanter och andra församlingstjänare inom *Norrboten* hålles om G. v. i Malmberget den 1—3 april. Mötet börjar första dagen kl. 8 e. m. Frågor, som skola behandlas vid mötet, ävensom anmälan om logi torde med *första* insändas till undertecknad Bäckström.

Bröder, bedjen mycket för mötet och söken att infinna eder mangrant! I ären alla hjärtligen välkomna.

F. Säfström.

Aug. N. Bäckström.

Predikantmöte för predikanter och församlingstjänare i Skåne och Blekinge anordnas i *Hessleholm* den 2 och 3 april 1908 med början första dagen kl. 11 f. m.

Frågor för mötet insändas till O. N. Thomson, *Kristianstad*, före den 15 mars och anmälan om logis m. m. till predikant N. Hall, *Hessleholm*.

Skånes predikantförbund håller sitt årsmöte den 2:dra april kl. 10 f. m. Nya medlemmar hälsas välkomna!

Styrelsen.

Predikantmöte för tredje distriktet hålles i Missionshuset vid Arbrå järnvägsstation och börjar onsdagen den 22 april kl. 3 e. m. samt fortsätter den 23—24. Frågor för mötet torde insändas till antingen distriktsförest. J. Erixon, *Gefle*, eller predikant C. A. H. Myrbäck, *Wallsta*. För anskaffande av härberge under mötet skriv i god tid till predikant Myrbäck, *Wallsta*.

Predikanter från andra distrikt äro välkomna.

J. Erixon.

C. A. H. Myrbäck.

Västmanlands söndagsskolförbunds årsmöte hålles under påskhelgen den 19 och 20 april i *Enköping*. Som talare väntas O. Fr. Thegerström, Joh. Engvall, C. F. Nyström m. fl. Ombuden anmäl sig i god tid till predikanten J. Nyberg, *Enköping*.

Styrelsen.

Söndagsskolemöte hålles i Köping den 26 april. Redaktör J. B. Gauffin besöker mötet och håller på samma plats under påföljande vecka övningskurs med lärare.

Predikantmöte för 4:de distriktet hålles i Stockholm, Missionssalen »Valhalla», Mästersamuelsgatan 55, den 9 och 10 april 1908. (Program i förra n:tt).

Blekinge Ansgarilförening håller sitt årsmöte i Ronneby den 24 och 25 mars 1908. Tisdagen den 24 kl. 3 e. m. samlas styrelsen och befullmäktigade ombud till enskild konferens. Mar. beb.-dag den 25 offentligt möte med början kl. 10 f. m. Utom föreningens egna predikanter komma distriktsföreståndare O. Thomsson och pastor A. Ohldén till mötet.

Å Styrelsens vägnar:

L. P. Andersson.

Östergötlands Ansgarilförenings årsmöte hålles i Linköping den 28 och 29 mars. Styrelsens och ombudens särskilda möten hålles första dagen kl. 10 f. m. Konferens kl. 2 e. m. Offentlig predikan kl. 6.

På söndagen fortsätter mötet med predikan från kl. 10 f. m. K. J. Gustafsson jämte flera predikanter komma att medverka. Allmänheten inbjudes.

Biträdesföreningarna uppmanas att insända ombud.

Ordföranden.

Västmanlands Ansgarilförening håller sitt kvartalsmöte i *Simtuna* Mariebebädelsedag den 25 mars. Predikanterna *Lidén, Nyström, Wetterberg, Lindén, Palm* m. fl. medverka.

Styrelsen sammanträder den 24 mars kl. 3 e. m.

J. A. Lindblad.

Predikant- och församlingstjänaremöte hålles i Gräsmyr den 27—29 mars. Frågor, som skola behandlas vid mötet, samt anmälan om logi och tiden för ankomst till Hörnsjö station bör vara insänt till predikant Edv. Bäckman, Gräsmyr, Hörnsjö, före den 20 mars.

Välkomna bröder!

Umeå i februari 1908.

L. A. Holmström.

Västmanlands Predikantförbund håller sitt årsmöte i Kärrgrufvan den 5—7 maj. Mötet börjar första dagen kl. 5 e. m.

Anmälan göres i god tid och frågor insändas före påsk till predikant Joh. Engvall, *Kärrgrufvan*.

Resplan för missionär P. O. Virén från Kongo.

(Norrboten.)

Mars.

Den 24, 25 Näsbyn.

» 27 Karlsborg.

» 28, 29 Ytterbyn.

Den 30 Ryssbält.

» 31 Pålänge.

April.

Den 1 Sören.

» 2 Törne.

» 3 Jemtön.

» 4, 5 Hvitån.

» 6 Råneå.

» 7 Orrbyn.

Den 8 Niemisel.

» 9 Säfvast.

» 11, 12 Luleå.

» 13, 14 Porsj.

» 16, 17 Malmberget.

» 19, 20 Kiruna.

Kollekter upptagas tacksamt för yttre missionen.

Föredragen illustreras med skioptikonbilder, där vännerna så önska. Närmare meddelanden lämnas genom brev från Virén.

Svenska Missionsförbundets Expedition.